

આત્મ સંવત ૮૯ (ચાલુ) વીર સં. ૨૫૧૦
વિક્રમ સંવત ૨૦૪૦ જેઠ

પરમેષ્ઠિ મંત્રની સાધના માટે

ગુણ સામગ્રી

લે. નેમિદાસ

શાન્ત દાન્ત ગુણવંત, સંતના સેવાકારી,
વારિત વિષય કષાય, જ્ઞાન દર્શન સુવિચારી;
રયાદવાદ રસ સંગ, હંસ પરિ શમરસ ઝીલઈ,
શુભ પરિણિમ નિમિત્ત, અશુભ સર્વ કર્મનઈ ખીલઈ;
તાદશ નર પરમેષ્ઠિ પદ, સાધનના કારણ લઈઈ,
સાહ રામજી સુત રત્ન, નુમિદામ ઘણિ પરિ કઈઈ.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

પુસ્તક : ૮૧]

જીન : ૧૯૮૪

[અંક : ૮

અ નુ ક મ ણિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	પદ-પર	પરમ પૂં આનન્દધનજી મ. સાહેબ	૧૧૩
૨	આનન્દમય જીવન હો	પં. પ્ર. ભદ્રગુપ્તવિજયજી ગણિવર	૧૧૫
૩	ચિત્તજિયો ચાને ટીપકીવાળો પદો	લેખક : સર આર્થર કોનન ડોયલ અનુવાદક : પી. આર. સલોત	૧૧૮
૪	સત્યં સદા વિજયતે	લે. શાસ્ત્રી રમેશ લાલજી ગાલા	૧૨૩
૫	જ્ઞાનામૃત	લે. રતિલાલ માણેકચંદ શાહ	૧૨૫
૬	દાનમાં સર્વોત્કૃષ્ટ જ્ઞાનદાન	પૂં અકલંકવિજયજી મ. સાહેબ	૧૨૮
૭	સર્વદાતા જિનેશ્વર	પ. પૂં ઉપાધ્યાય યશોવિજયજી મ. ટા. પે. ૩	

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનો વાર્ષિક ઉત્સવ

સંવત ૨૦૪૦ના જેઠ સુદ ૪, તા. ૩-૬-૮૪ના રવિવારે તળાબ મુકામે સારી સંજ્યામાં સભ્યો હાજર રહ્યા હતા. ઉલ્લાસ પૂર્વક ભક્તિરસના અમૃત પાન સાથે, ઉત્તમ ભાવથી ગુંજતા હૃદયે, આકંઠ તૃપ્તિના મસ્ત હૈયે અપૂર્વ લાલ લીધો હતો. તાલધ્વજગિરિના ઝૂલણે ઝૂલતા શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના મંદિરમાં સ્વ. શેઠશ્રી મૂળચંદ નથુભાઈ તરફથી સંગીત જમાવટ સાથે રાગ-રાગિણી પૂર્વક બહુ ઠાઠથી પૂજા ભણાવામાં આવી હતી. તેમજ સ્વ. વોરા હરીસંગ ઝવેરભાઈ તથા ભાવનગરવાળા શેઠશ્રી નાનચંદ તારાચંદ તથા શેઠશ્રી ધનવંતરાય રતિલાલ છગનલાલ (અંખીકા સ્ટીલવાળા) તથા શેઠશ્રી સલોત ચુનીલાલ રતિલાલ અને તેમના ધર્મપત્ની જસુમતી-બેન ચુનીલાલ તથા ભુપતરાય નાથાલાલ શાહ (મહાવીર કોરપોરેશનવાળા) અને તેમના માતૃશ્રી અંજવાળીબેન વચ્છરાજની રકમના વ્યાજવડે સભાસદ બંધુઓનો ભોજન સમારંભ રાખવામાં આવ્યો હતો. સભ્યોની સભામાં ખુલ્લે હૈયે ચર્ચાઓ થઈ હતી. તેમજ સભા જ્ઞાન પ્રસાર માટે વધુ પુસ્તકો છપાવે અને તે માટે જ્ઞાનભક્ત દાતાઓનો સંપર્ક સાધે તેવી સહુ સભ્યોએ અભિલાષા વ્યક્ત કરી હતી. યાત્રામાં ગેસ્ટની પણ સંજ્યા સારી હતી. જીવનમાં ભક્તિ સભર દિવસ વીતતાં સહુએ ખૂબ આનંદ અનુભવ્યો હતો.

સ્વર્ગવાસ નોંધ

શ્રી અર્જુનલાલ નેમચંદ કાપડીયા (ઉ. વર્ષ ૭૮) તા. ૨૬-૫-૧૯૮૪ના રોજ ભાવનગર મુકામે સ્વર્ગવાસીય થયેલ છે. તેઓશ્રી મીલન સ્વભાવના તેમજ ધાર્મિક વૃત્તિવાળા હતા. આ સભાના તેઓશ્રી આજીવન સભ્ય હતા. તેઓશ્રી સભા પ્રત્યે ઊંડો રસ ધરાવતા હતા, તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી આ સભાને ઘણીજ ખોટ પડી છે. પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા તેઓશ્રીના આત્માને પરમશાન્તિ અર્પે તેવી પ્રાર્થના

આ સભાના નવા માનવંતા પેટ્રન

શ્રીયુત નટવરલાલ નાથલાલ વખારીયાની

જીવન ઝરમર

રાધનપુર શહેરના જૈનોની ખાસ વિશિષ્ટતા છે. મોટા ભાગે ધર્મચુસ્ત હોય છે. ત્યાગ, વૈરાગ્ય અને ધર્મના સંસ્કારો બાળે ગળથુથીમાંજ પાયા હોય! સંયમને માર્ગે જનારાઓની સંખ્યા પણ ઘણી. શ્રી નટવરલાલભાઈનો જન્મ એવાજ એક ધર્મપરાયણ વખારીયા કુટુંબમાં શ્રેષ્ઠીવર્ચ શ્રી નાથલાલ રાવજીભાઈ વખારીયાને ત્યાં માતૃશ્રી ચંદનબેનની કુક્ષીએ સંવત ૧૯૮૭ના ચૈત્ર વદ ૫ ના શુભ દિવસે થયો હતો.

શ્રી નટવરલાલભાઈ બાલ્યવસ્થાથી જ ખુબ બુદ્ધિમત્તા સરલ સ્વભાવ, સર્વની સાથે હેતુ અને પ્રેમથી વર્તન વિવેકભરી વાણી અને પરોપકાર વૃત્તિના કારણે સૌનો પ્રેમ જીતી લેતા. નિશાળમાં મિત્રો અને શિક્ષકોનો પ્રેમ સારી પેઠે સંપાદન કરેલો. ભણવામાં સદાય આગળ પડતો નંબર લાવતા. ચીવટ-ખંત અને ઉદ્યમથી નોનમેટ્રીક સુધી અભ્યાસ કરી ધંધામાં અંપલાવ્યું.

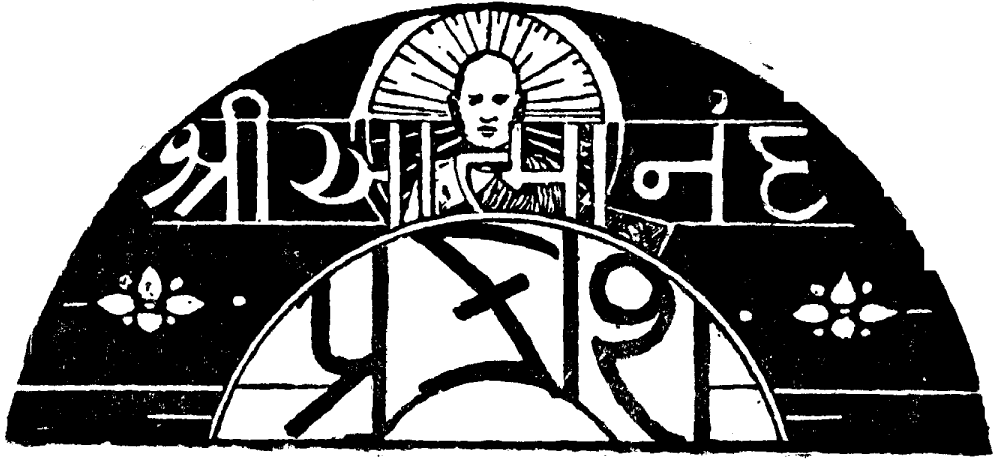
રાધનપુરમાં સ્કુલમાં ફી ન હતી પણ નવાળ સાહેબે ફી. રૂ. ૧) હાઈસ્કુલમાં નાખી તેની સામે એક અરજી તૈયાર કરી બધા વિદ્યાર્થીઓની સહી લઈ પોતે જાતે નવાળ સાહેબ પાસે ગયા. એમની વિનયપૂર્વકની અરજીથી નવાળ સાહેબ રાજ થયા અને ફી નાખવાનું રદ કર્યું. વળી નવાળ સાહેબે આશિર્વાદ આપ્યા કે આવા પરોપકારના કામો જીવનભર કરતો રહેજે.

ધાર્મિક અભ્યાસમાં પણ નવસ્મરણ વગેરેનો સારો અભ્યાસ કર્યો. અત્યારે પણ દરરોજ નવસ્મરણ અચુક ભણવાના.

એમના પર્મપત્ની તો ધર્મના રંગે રંગાએલા હતા. પરંતુ બહુજ નાની વયમાં લગભગ થોડા વર્ષ અગાઉ આ ફાની દુનીયાનો ત્યાગ કરી સ્વર્ગવાસી થયા. એમની પાછળ ૧ દીકરો ૩ દીકરી એમ ચાર સંતાનો મૂકીને ગયા. શ્રી નટવરભાઈને માત્ર ૩૬ વર્ષની નાની વયમાં ભરયુંવાનીમાં કુટુંબનો બોલો, વ્યાવહારિક બોલો માથે પડ્યો. અને બાળકોના હિત ખાતર તેમજ સાચા પ્રેમના સંસ્કાર પ્રભાવથી પુનઃલગ્ન ન કર્યું. બે દીકરીઓ પરણાવી છે. આ બાબતમાં બહુ ઉંચા વિચારો ધરાવે છે અને પવિત્ર જીવન પરોપકારી જીવન જીવવામાંજ આનંદ માને છે.

ધંધામાં એમની કુશળતા ઘણી છે, શેર સબ-બ્રોકર તરીકે એમનો ધંધો છે. પ્રેક્ટીસ ઘણી સારી છે, એ બધા કરતાં સેવાના ક્ષેત્રમાં એમનો હિસ્સો સારા પ્રમાણમાં છે.

તેઓ મુંબઈના ગુલાલવાડીમાં આવેલ શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથ લગવાનના જૈન દહેરાસરમાં દ્રસ્ટી છે. મુંબઈના શેરબજાર-સ્ટોક એક્સચેન્જ સ્ટાફ યુનિયનના પ્રમુખ છે. રાધનપુર જૈન પ્રગતિ મંડળની કમિટીમાં વિવિધ પ્રકારની સમાજની સેવાના કાર્યો કરે છે, તે સબ કમિટીઓમાં સભ્ય છે, રાધનપુર ભોજનશાળાના દ્રસ્ટી છે, રાધનપુર આયંબીલ શાળાના દ્રસ્ટી છે. એ રીતે અનેક સંસ્થાઓમાં સેવા આપી રહ્યા છે. એમના છ ભાઈઓ પૈકી મોટાભાઈ માણેકલાલભાઈ સેવાના ભોજધારી હતા, એક ભાઈ અમેરિકામાં છે, ત્રણ બહેનો પૈકી એક બેને ૫૦ પૂઠ આચાર્યદેવશ્રી ૧૦૦૮ શ્રી નીતિસૂરિશ્વરજીના સંઘેડામાં દીક્ષા લીધી છે, આ રીતે એક સેવાભાવી ધર્માનુરાગી શ્રીયુત નટવરલાલભાઈ આ સભાના માનવંતા પેટ્રન પદ સ્વિકારતાં સભા ગૌરવ અનુભવે છે.

તંત્રી : શ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત

વર્ષ : ૮૧]

વિ. સં. ૨૦૪૦ જેઠ : જૂન-૧૯૮૪

[અંક : ૮

પદ પર

પરમપૂજ્ય આનન્દધનજી મહારાજ સાહેબ

મેરે પ્રાન આનન્દધન તાન આનન્દધન

માત આનન્દધન તાત આનન્દધન

ગાત આનન્દધન જાત આનન્દધન મે. (૧)

ભાવાર્થ :- શ્રીમદ્ આનન્દધનજી કહે છે કે હવે તો મને દુનિયામાં કોઈ પણ વસ્તુ પોતાની ભાસતી નથી. હવે તો એક આનન્દનો સમુદભૂત આત્માજ પ્રિય લાગ્યો છે. આનન્દધન આત્મા તેજ હવે મારો પ્રાણ નિર્ધાર્યો છે. આજ સુધી હું બાહ્ય તાનમાં પ્રેમ ધારણ કરતો હતો, હવે હું સમજ્યો છું કે મનવડે જે તાન ઉત્પન્ન થતું હતું તે હું નથી. હવે તો ભાવ તાન આનન્દધન આત્માજ છે-એમ નિશ્ચય કર્યો છે. શરીરાદિકને ઉત્પન્ન કરવામાં સહાયી ભૂતને હું માતા માનતો હતો; પણ હવે ચેત્યો અને જાણ્યું કે જગતમાં જન્મના સંબંધે અનેક માતાઓ કરી પણ કોઈ સન્ય સુખ આપવામાં સમર્થ થઈ નહિ; તેજ પ્રમાણે પિતાની બાબતમાં, તેથી હવે આનન્દધન આત્મા તેજ મારી માતા અને પિતા. ચાર પ્રકારની જાતિનો ત્યાગ કરીને મેં આત્માને જાતિ તરીકે માન્યો છે.

કાજ આનન્દધન સાજ આનન્દધન

સાજ આનન્દધન લાજ આનન્દધન મે. (૨)

ભાવાર્થ :- હવે મારે સર્વ પ્રકારના કાર્યરૂપ આનન્દધન આત્મા છે. આત્મા વિના હવે મારે કોઈ પણ બાહ્ય કાર્યનું પ્રયોજન નથી. બાહ્ય કાર્યોમાં જેવા જેવા પ્રકારની વાસના રહી

હોય છે તેવા તેવા પ્રકારના અવતારો પુનઃ ધારણ કરવા પડે છે. તેથી બાહ્યના સર્વ કાર્યમાંથી લક્ષ્ય હઠાવીને જ્ઞાનાદિ અનંત સુખરૂપ કાર્યમાંજ હું આત્મા છું એમ મેં નિશ્ચય કર્યો છે. આત્મા સિવાય અન્ય સાજનું મારે મમત્વ નથી. આત્માનેજ મેં સર્વ પ્રકારનો સાજ ધાર્યો છે. દુનિયામાં જે લજ્જા ગણાય છે તે ખરેખરી લજ્જા નથી, કેમકે તેથી સત્યસુખ અનુભવાતું નથી. હવે આનંદ આત્મા જ લાજ છે એમ મેં નિશ્ચય કર્યો છે.

આલ આનંદધન, ગાલ આનંદધન

નાલ આનંદધન, લાલ આનંદધન મે. (૩)

ભાવાર્થ :- હવે મારે બાહ્ય આલ પર મમત્વ કરવાની જરૂર નથી. બાહ્ય આલ (મેઘ)થી વૃષ્ટિ થાય છે અને તે દુનિયાને છવાડે છે, પણ સદાકાલ સુખ આપવાને સમર્થ નથી. મારો આનંદ સમુદભૂત આત્મા ખરેખર આલભૂત છે. તેમાં ઉપશમ-અમૃત ધન રહ્યો છે. તેની પ્રાપ્તિ બાદ જન્મ મરણના દુઃખ રહેતા નથી. દુનિયાની રીતે બાહ્ય ગાલ-ગર્લ કહેવાય છે તે પણ સત્યસુખનો પ્રદાતા નથી. તેનાથી દુઃખનો જ અનુભવ થાય છે. આત્મામાંથી જ અનંત સુખ પ્રગટે છે તેથી આત્માજ ગર્ભરૂપ છે. આઠ રુચક રૂપ નાભિ તેજ મારો આત્મા છે. નાભિ કમળમાં આઠ રુચક પ્રદેશોનું ધ્યાન ધરતા આત્મ જ્યોતિનો પ્રકાશ થાય છે. બાહ્ય પદાર્થોનો લાલ તે ખરો લાલ નથી-ક્ષણિક છે; ખરા સુખને આપનાર નથી. આત્માના જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર્યાદિ સદગુણોનો લાલ જ ખરો લાલ છે; તે લાલ આત્મારૂપ છે.

—એમ શ્રીમદ આનંદધનજી કહે છે.

પ્રગટ થઈ ચૂકેલ છે

સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ લો તથા શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જે જેની મર્યાદીત નકલો હોવાથી તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી છે. અને તે બંને ભાગો મૂળ ક્રીમતે આપવાના છે.

શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ લો (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૨૨૪) ક્રીમત રૂપિયા પંદર.

શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જે (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૪૪૦) ક્રીમત રૂપિયા પાંત્રીશ.

—: સ્થળ :—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

કે. ખારગેટ : ભાવનગર : (સૌરાષ્ટ્ર)

તા. કે. : બહારગામના ગ્રાહકોને પોસ્ટેજ ખર્ચ અલગ આપવાનો રહેશે.

આનંદમય જીવન હો !

પંન્યાસ પ્રવરથી ભદ્રગુપ્તવિજયજી ગણિવર

ઉપનિષદના પૌરુષધિને શિષ્યોએ પ્રશ્ન કર્યો :
‘ગુરુદેવ ! જીવન દર્શન અંગે કંઈક કહેશો ?’
‘આનંદ !’ પૌરુષધિએ મૌનતા મહાસાગરમાંથી
બહાર આવતા માત્ર એક જ શબ્દનો ઉચ્ચાર કર્યો.
‘પ્રભો, અમને જીવન દર્શન કરાવો ! જીવન
દર્શનનો દીવો અમારા સમજના કોડિયામાં
પેટાવો !’

‘વત્સ, આ એક જ શબ્દમાં સમગ્ર જીવનનું
દર્શન સમાયેલું છે !’

‘અમને સ્પષ્ટ નથી સમજતું.... મહાત્મનું
ચોડું વધુ વિશ્લેષણ કરવાની મહેરબાની કરશો ?’

‘આનંદ એજ આપણા જીવનનું ઉદ્દેશ્ય
સ્થાન છે. આનંદ એજ આપણું કેન્દ્રબિન્દુ છે !
આનંદ જ આપણો સ્વભાવ છે. આનંદ જ
આપણું અંતિમ લક્ષ્ય હોઈ શકે આનંદ
અસંપન્ન છે.’

વિષયનાંદ નહીં, પણ આત્માનાંદ અમૃત છે.
વિષયોમાં આનંદની અભિવ્યંજના તદ્દન બેહુદી
અસત્ છે. અન્દ્રિક સુખાનુભૂતિ અને આનંદની
અનુભૂતિ આત્યંતિક રૂપે અલગ વસ્તુ છે. પ્રિય
વિષયોના અભાવમાં, ઇન્દ્રિજન્ય આવેગોની
ગેરહાજરીમાં આનંદની અનુભૂતિ ઉઘડતી કળીની
જેમ ખીલી રહે, વિકસી રહે એવી સાધના કરવી
આવશ્યક છે. સાધના.... પ્રત્યેક સાધના માત્ર
આનંદની યાત્રા છે ! જીવન આનંદ માટે છે,
અસ્તિત્વ આનંદ અર્પે છે !

એવા લોકોને હું નાણું છું/મળ્યો છું. જેઓ

શાસ્ત્રોના સારી પેઢે જાણકાર છે, શબ્દોના પ્રભાવી
સોદાગર છે પણ વિવાદ ને વિવાદથી અળગા
નથી. રીજ અને ખીજથી મુક્ત નથી !

એવા લોકોને ખી મેં જોયા છે. કે જેઓ
દેરાસરમાં જઈને પરમાત્માને પૂજે છે, સ્તવે છે,
પણ ઉદ્વેગના ઊંબરાથી ઉપર નથી ઉઠી શક્યા !

એવા લોકોને હું નાણું છું કે.... જેઓ ઘોર
તપશ્ચર્યા કરી કરીને દેહને ગાળી દે છે, શરીરને
સૂકવી દે છે. પણ એમના ચહેરા પર જુઓ તો
મણમણ ઉઘાસીનો ઓધાર છવાયેલો છે. વેદનાની
ડબલ લાગ લઈ છે એમના અસ્તિત્વને !

આ બધું કેમ ? કારણ કે આ લોકો પાસે
‘આનંદ’ નામનું અમૃત નથી ! આ લોકો સ્વ-
ભાવદશાથી સો ગાઉ દૂર રહ્યા છે, સહજજીવન
સહજ અસ્તિત્વની સાથે એમનો સમખાવા પૂરતો
યે સંબંધ નથી !

પ્રત્યેક પણ આનંદથી ઓળઘોળ હોવી
જોઈએ !

જરીયે ખેદ નહીં !

જરીયે ઉદ્વેગ નહીં !

કોઈ આવેગ નહીં !

કોઈ આવેશ નહીં !

વિવાદ નહીં !

વિવાદ નહીં !

અવસાદ નહીં !

કે વિખવાદ નહીં !

પૂર્ણજ્ઞાની પુરુષો કહે છે : શ્રદ્ધાવાન, જ્ઞાનવાન અને ચારિત્રવાન માણસ ક્યારેય ખેદ, ઉદ્વેગ કે વિષાદથી પીડિત ના હોય શકે !

એની તો આંખોમાં આનંદ ઉછળતો હોય.
હોઠો પર આનંદ ઉઘડતો હોય.
શબ્દોમાં આનંદ ઉભરતો હોય.
હાથમાં આનંદ ઉતરતો હોય.
મનમાં આનંદ ઉમડતો હોય.

ગમે તેવી બાહરી સ્થિતિ હોય કે પરિસ્થિતિ હોય ! પૈસા આલ્યા જાય, સ્નેહી-સ્વજનો મોહું ફરવી લે. આપણા પારકા બની જાય, દુનિયા બદલામ કરી મૂકે, શરીર રોગોના પાશમાં જકડાઈ જાય, છતાંયે મનમાં તો આનંદના દીવા અવિરત જલ્યા કરે ! એની જ્યોત ક્યારેય ફીકી ના પડે કે પાતળી ના પડે !

એક વાર સ્વામી રામતીર્થને સરદાર પૂરણુ-સિંહે પૂછી લીધું :

‘તમારા જ્ઞાનનું રહસ્ય શું છે ?’

‘મારા જ્ઞાનનું રહસ્ય એટલે હર હાલતમાં, દરેક પરિસ્થિતિમાં ખૂશ રહેવું ! ખૂશખૂશાલ બનીને જીવવું !’

‘પણ એનાથી લાભ શો ?’

‘ભઈલા, આનંદની અમીરાતથી વધીને બીજો વળી કયો લાભ જોઈએ છે !’ જ્યારે હું ‘પૂર્ણ-રૂપેણુ નિશ્ચિત બની જાઉં છું, ત્યારે હું સૂષિનો શહેનશાહ બની જાઉં છું ! આખી દુનિયા ત્યારે મને મારું સામ્રાજ્ય ભાસે છે. હું મેંનો સમ્રાટ બની જાઉં છું !’

કેવી મહત્વની અને લાગણ રૂપિયાની વાત કરે છે સ્વામી રામ ! સમ્યક્જ્ઞાન, સાચું જ્ઞાન માણસને નિશ્ચિત અને નિર્ભય બનાવે છે. નિર્ભય અને નિશ્ચિત મનુષ્ય જ સદા-સર્વદા આનંદની અનુભૂતિ કરી શકે, મેળવી શકે !

આનંદપૂર્ણ અસ્તિત્વથી સભર વ્યક્તિના

સાંનિધ્ય-સહવાસ માત્રથી જ બીજા જીવોના કલેશ-ઉદ્વેગ શમી જાય છે. આવેગો વીરમી જાય છે.

જે લોકોને આવા આનંદપૂર્ણ અસ્તિત્વનો સહવાસ સાંપડે છે અચ્ચા ખરેખર ધન્ય છે ! આવા મહાપુરુષોના સાંનિધ્યથી જેમણે આનંદના અમી ઘૂંટડા મળી જાય છે એઓ તો ધન્યાતિ ધન્ય છે !

આનંદનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ ! જ્યારે ક્યારેય પણ તમે પ્રકૃતિના ખોળામાં આલ્યા જાવ, જ્યાં કુદરતે ખોખે ભરીને સૌન્દર્ય વેચ્યું હોય, એવા હરિયાળાં મેદાનો, લલાચમ પહાડોમાં જ્યારે રખડવાનું મળે ત્યારે આંખો ખંદ કરીને પ્રકૃતિના સાંનિધ્યમાં ડૂબી જાઓ, પ્રકૃતિમાં ખોવાઈ જાઓ, આનંદનો સ્રોત ભીતરમાંથી ફૂટી નીકળશે.

જ્યારે ક્યારેક કોઈ રમણીય તીર્થમાં જાવ, કે જ્યાં લોકોની બહુ ભીડ ના હોય, ટોળાંઓ ના હોય, કોલાહલ કે શોરખંડોર ના હોય, ત્યારે ત્યાં રહી જાઓ. દેરાસરમાં જાવ તો નયનરમ્ય મૂર્તિની સામે બેસીને ખંદ આંખે એ મૂર્તિના સૌન્દર્યમાં ખોવાઈ જવાની કોશિશ કરજો. પાથવ ખૂબસૂરતીમાં તો ખૂંપવાનું લખાણ જ છે લલાટે, ક્યારેક અપાથવ સૌન્દર્યમાં ખોવાઈ જવાની મજા બી માણવા જેવી છે ! એ છલકાતા પવિત્ર વાતાવરણને ભીતરમાં ભરી લેજો. આનંદથી પરિપૂર્ણ પરમાત્મા પાસેથી આનંદ મેળવીને જ જંપજો.

જ્યારે ક્યારેય કોઈ પ્રસન્નમના મહાત્મા પાસે જવાનું થાય ત્યારે અમના ત્રામે શબ્દોના સાધિયા દૂર્યા વગર મૌનના મોતી વીણવા માટે કોશિશ કરજો, મૌનપણે એમના અસ્તિત્વને માણવાનું શીખજો. આનંદની અવતવી અનુભૂતિ સાંપડશે !

જ્યારે ક્યારેક કોઈ દુઃખી જીવોને સહાયતા કરીને એમના દુઃખમાં સહભાગી થવાનું સદ-

ભાગ્ય સાંપડે અને તમારા સહયોગના સહારે એના ચહેરા પર સ્મિતની સુરખી છવાઈ જાય ત્યારે તમે પણ આનંદથી ભરાઈ ઉઠજો !

શાંતિનિકેતનમાં કવિવર રવીન્દ્રનાથ ટાગોર, એક વાર પોતાના નિવાસસ્થાનની બહાર મેદાનમાં ખૂરસી નાંખીને બેઠા હતા, આંખો પર પલકોનો પડદો હતો અને હોઠ પર સ્મિતના કુલો ખીલ્યા હતા. કલાકાર નંદખાણુ આવીને ક્યારનાયે કવિવરની સમીપે બેસી ગયા હતા. રવીન્દ્રનાથે જ્યારે આંખો ઉઘાડી, નંદખાણુ સામે જોયું, 'પૂછ્યું' :

‘ક્યારે આવ્યા, નંદખાણુ ?’

‘અડધો કલાક થયો હશે, આપ ભાવ-સમાધિમાં લીન હતા.’

‘હું આનંદનો અભ્યાસ કરી રહ્યા હતો !’

‘આનંદનો અભ્યાસ ? એ વળી શું ? કેવી રીતે ?’

‘હાસ્તો, આવા મધુર અને ઉર્જસ્વી વાતા-વરણને હૃદયમાં ભરતો રહું છું. અવારનવાર આનાથી મને આનંદનો અભ્યાસ કરવાની તક મળે છે ! નંદખાણુ, આનંદ એ તો અમૃત છે, અમૃત ! એને લખી ન શકાય કે કહી ના શકાય’ અને કવિવર પાછા ડૂબી ગયા આનંદના આ-લોકમાં ઊડે ઊડે...!!!

બધા જીવો આનંદને પ્રાપ્ત કરો.

સહુ જીવોના આવેગ, ઉદ્વેગ અને વિષાદ-વિખવાદ દૂર થઈ જાયો !

શ્રી હેમચન્દ્રાચાર્ય કૃતમ્ પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્ (અષ્ટમોઽધ્યયઃ)

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનું પ્રકાશન-૯૪મું રત્ન છે. સાચા અર્થમાં તે રત્ન જ છે કેમકે તેના વિવિધ કારણો પ્રાકૃત ભાષાના અભ્યાસીને પુનિત ભાષાથી પ્રકાશિત કરે છે. પ્રાચીન પ્રાકૃત ભાષાના વ્યાકરણોમાં આ પુસ્તકનું અદ્વિતીય સ્થાન છે. અર્વાચીન વિદ્વાનોએ આ પુસ્તકને ખીરદાવ્યું છે. અભ્યાસીને સંપૂર્ણ જ્ઞાન મળે અને તુલનાત્મક અભ્યાસ થાય તે માટે આ પુસ્તકમાં નવ Appendicees આવેલ છે. જર્મન જેવા દેશમાં તેમજ મહાન વિદ્યાપીઠોની માંગ સારી છે. તેજ તેનું મૂલ્યાંકન છે.

Price Rs. 25-00

Dolar 5-00

Pound 2-10

: પ્રાપ્તિસ્થાન :

શ્રી આત્માનંદ સભા ખારગેઈટ, ભાવનગર.

ક્ષમા યાચના

આ માસિક અંકમાં કોઈ અશુદ્ધિ રહી ગઈ હોય અથવા કોઈ ક્ષતિ મુદ્રણ દોષ હોય તો તે માટે મનસા, વયસા, મિત્ત્રામિ દુક્કડમ્. તંત્રી.

ચિત્તજિયો અને ટિપકીવાળો પદો

(ગતાંકથી ચાલુ)

લે. સર આર્થર કોનન ડોયલ
અનુવાદક : પી. આર. સલોત

થોડી જ મિનિટોમાં અમારું ગૃહદ્વાર જોરદાર ધક્કાથી ગાળી ઉઠ્યું. એક ખડતલ મનુષ્યની કાયા નજરે પડી. મસ્તક પર શ્યામ ઊંચી ટોપી, લાંબો કેટ, હાથમાં ઝુલતો ચામુક, વિશાળ ભાલ પર અનેક રેખાઓ, સૂર્ય તાપથી તપેલું કપાળ, દુષ્ટ આવેશથી અંકિત મુખાકૃતિ વાળો દેહ, એક બાજુથી બીજી બાજુ તરફ ફર્યો. તેને જોતાં જ લાગે કે કોઈ શિકારી પક્ષીનો આભાસ પૂરો પાડે છે,

વ્યક્તિ બોલી, “કેનું નામ હોમ્સ છે?”

“મારું જ નામ, મારો લાલ આપને મળશે. આપ કોણ?”

“ડૉ. ગ્રીમ્સલી રોયલ્સ્ટ, સ્ટોક મોરન કુટુંબનો” હોમ્સે નમ્રતાથી કહ્યું, “અરેબર! કૃપા બેસો.”

“હું એમ કરી શકું તેમ નથી. મારી ઓરમાન પુત્રી અહીં આવી હતી. હું તેનું પગલું દબાવતો આવું છું. તેણે આપને શું કહ્યું છે?”

“વર્ષમાં આજે સારી ઠંડી છે.” હોમ્સે કહ્યું.

“અરે! તેણે આપને શું કહ્યું છે?” આવેશમાં આવી ધારદાર અવાજ સાથે તે બોલી ઉઠ્યો.

“મેં સાંભળ્યું છે કે પરિણામ સારું આવે.”

“શું તમે આડે માર્ગે ચડાવવા માગો છો? ચામુક હલાવતાં તેણે કહ્યું. આપ કુટિલ ખીરાદરને હું ઓળખું છું. તમે કોઈના માર્ગમાં માથું મારનાર હોમ્સ છો.

મારો મિત્ર હસ્યો.

“કામઠા હોમ્સ”

તેનું હાસ્ય વિસ્તૃત બન્યું.

“સ્કોટલેન્ડ ચાર્ટ વાળા હોમ્સ”

હાર્દિક રસાસ્વાદનો અભિનય કર્યો અને કહ્યું, “આપની વાત મજેની છે. જ્યારે આપ અહિંથી પધારો ત્યારે બારણું બંધ કરજો, અહીં તો નર્થો દુષ્કાળ-અનાવૃષ્ટિ છે.”

“મારા પ્રશ્નનો જવાબ મળશે ત્યારે જ હું જઈશ. મારા કાર્યમાં વચ્ચે ન આવો. હું ભયંકર માનવી છું.” એમ કહી આગળ વધ્યો. સળિયો ઉંચક્યો, તેને વાળ્યો અને પડકાર ફેંક્યો. મારા હાથમાથી આપ કેવી રીતે મેળવો છો તે હું જોઉં છું.” તેમ કહી સળગના તેને ફેંક્યો.

વોટસન, આપણી બેદરકારીથી આપણી નાની સખીને નુકશાન ન પહોંચવું જોઈએ. નાર્સ્ટો પતાવ્યો. પછી હોમ્સ શહેરમાં જઈ કાર્ય પાછળ લાગી ગયો,

જ્યારે તે પાછો ફર્યો ત્યારે એક વાગી ગયો હતો. તેના હાથમાં નોંધ અને આંકડાથી ભરપૂર ભુરો કાગળ હતો. તેણે કહ્યું, “વોટસન! મેં તેની પત્નીનું ‘વીલ’ જોયું તેના રોકાણની વાર્ષિક આવક પહેલાં હજાર પાઉન્ડ થતી હતી. હવે ખેતી પેદાશના ભાવ ઘટવાથી વાર્ષિક આવક ૭૫૦ પાઉન્ડ જેટલી છે. તેમાંથી દરેક પુત્રીને ૨૫૦ પાઉન્ડ વાર્ષિક આવક મળે. દરેક છોકરી પરણી જાય તો પિતાની આવક ખૂબ ઘટે. તેથીજ લગ્નના કાર્યમાં આડખીલી રૂપ બનવાનો તેનો મુખ્ય આશય છે.”

હવે આપણી દીલ ગંભીર નુકશાન કર્તા બનશે; કારણ કે તે ભાઈ આપણો ધ્યેય બાણી ગયો છે. આપ ખીસામાં રીવોલ્વર મૂકી તૈયાર થાઓ. અત્યારે જ ગાડી મંગાડું છું. વોટરલુ જલ્દી પહોંચવું પડે.

તેમજ બન્યું. વોટરલુથી ગાડી મળી ગઈ-લેધરલેન્ડ સુધીની. ત્યાંથી અન્ય વાહન દ્વારા આગળ વધ્યા. વોટસન ગંભીરતા પૂર્વક વિચારી રહ્યો હતો. તેણે મારો ખસો હલાવ્યો અને ઘાસના મેદાન તરફ અંગુલીનિર્દેશ કર્યો.

તે હતું સ્ટોક મોરનનું જીનું ઘર.

ગાડીવાને તેમાં સુર મીલાવ્યો. અને કહ્યું, “આ રસ્તો ટૂંકો છે જુઓ, પેલી બાનુ જઈ રહ્યાં છે તે તરફથી કેડી માર્ગ જાય છે. આંખ પર છાજવી કરી, દષ્ટિ નાખી, હોમ્સે કહ્યું, “હું ધારું છું કે તે કુમારી સ્ટોનર છે. ગાડીવાનનું સૂચન સ્વીકારી, બન્ને ઉતરી પડ્યા, ભાડું ચૂકવી દીધું.”

વાડ આગળ આવી મેં કહ્યું, “અંપોર પછીની શુભેચ્છા. કુમારી સ્ટોનર અમે અમારું વચન પાળ્યું છે.” અમને જોઈ તે ખૂબ હર્ષ પામી. અમારી સાથે હસ્તધુનન કરી કહ્યું, “આપની ખૂબ ઈત્તેજારી કરતી હતી. ડોક્ટર રાયલેટ શહેરમાં ગયો છે, સાંજ પહેલા આવવાની કોઈ વકી નથી.” ડોક્ટર અમારે ત્યાં આવેલ-તેમ મેં કહ્યું, ત્યારે તેનો દેહ ફીક્કો પડી ગયો. તે શું મારી પાછળ પડેલ ?”

“એમ લાગે છે. પણ તું ચિંતા ન કર. જો તે લુચ્ચાઈ કરશે તો તેનાથી વધુ લુચ્ચાઈ અમે ખતાવશું. અમે હવે તારા રક્ષક છીએ.”

પછી મકાનનું બારીકાઈથી નિરીક્ષણ કર્યું. છેવટનો રૂમ ડો. રાયલેટનો, વચ્ચેનો રૂમ તેની બહેનનો અને ત્રીજો કુમારી સ્ટોનરનો.

તે બોલી, “હવે હું વચ્ચેના રૂમમાં રાત્રિ વીતાવું છું, રીપેરીંગ ચાલે છે તેથી.”

પણ અહીં રીપેરીંગની કશી જરૂર જણાતી નથી. આતો મને ખસેડવાની ચાલબાજ છે.”

એમજ લાગે છે, ત્રણે રૂમ નાની પરશાળમાં ખૂલે છે, વળી તેમને બારીઓ પણ છે-જો કે નાના-

“કોઈ તે દ્વારા પ્રવેશી શકે તેમ નથી.”

“આપ અંદર જઈ શટર બંધ કરો.”

તેણીએ તેમ કર્યું. હોમ્સે બહારથી ખોલવા કોશીષ કરી પણ બ્યર્થ. મીબગરા તપાસ્યા. છરીની અણી ઘુસાડી, ઉંચકવા ઈચ્છા કરી. પણ છરીની અણીજ પેઠી નહિ. ત્યારબાદ અંદરની તલાશ કરી.

એક ભડું દોરડું જોઈ હોમ્સે પૂછ્યું, “આને કોની સાથે સંકલન છે ?”

“ગૃહરક્ષકના રૂમ સાથે.”

“ખીજ વસ્તુઓ કરતાં આ વિશેષ નવું લાગે છે.”

“જે વર્ષ પૂર્વે જ તે મૂકાયું છે.”

“આપની બહેનની માગણીથી ?”

“ના, મારી બહેને તેનો કદી ઉપયોગ પણ કર્યો નથી. અમારે અમારી જોઈતી ચીજો જાતે જ મેળવવાની હોય છે. હોમ્સે ભોંયતળિયું તપાસ્યું. પાટિયા પરની તીરાડો તપાસી, છેવટે પથારી નજીક ગયા. દોરડું ખેંચ્યું. જણાયું કે તે ‘ડમ્મા’ મુગું હતું-કોઈ ઘાંટ વગાડે તેમ ન હતું. ‘અરે! વોટસન જો તો ખરો, તને કોઈ તાર સાથે જોડેલ નથી પણ વેન્ટીલેટર ઉઘડે છે તે સ્થળે હુક સાથે જોડેલ છે.”

“કેવું અર્થવિહિન! આવું તો કયાંય નજરે પડ્યું નથી.”

હોમ્સે કહ્યું, “ઘણું વિચિત્ર! અરે! આ વેન્ટીલેટર તો ખીજ રૂમમાં ઉઘડે છે.”

કુમારી સ્ટોનરે કહ્યું, “તે તદ્દન અઘડતું છે.

ધંટડીના દોરડાની સાથે જ તેની ઉત્પત્તિ બની છે.”

પછી તેઓએ ડોક્ટરનો ઓરડો તપાસ્યો. તેમાં એક સેઈફ બેઠો અને પૂછ્યું, “આમાં શું છે?”

“મારા પિતાના ધંધાને લગતા કાગળો.”

“શું તમે તે જાતે જોયા છે!”

“હા, થોડા વર્ષો પૂર્વે.”

“શું તેમાં બીલાડી નથી?”

“ના, કેવી વિચિત્ર વાત!”

“સારું આ બુઝ્યો,”—એમ કહી કબાટ ઉપથી દુધની રકાળી ઉતારી બતાવી.

“ના અમે બીલાડી પાળી નથી. ચિત્તો અને વાનર છે. વિશેષ તપાસ કરતાં તેની નજર ચાલુક પર પડી. તેને શુંચળું વાળી લટકાવેલ.

વોટસન! આપ શું ધારો છો?”

“એ તો સાદો ચાલુક છે.”

“અરે ભાઈ! તે સામાન્ય નથી. ગુન્હા તરફ જેનું મન વળેલું હોય છે ત્યારે તે ખતરનાક બને છે.”

બહાર નીકળી હોમ્સે કુમારિકાને કહ્યું, “હવે દરેક બાબતમાં આપે મારી સલાહ પ્રમાણે વર્તવું પડશે.”

“ચોક્કસ, હું આપ કહેશો તેમજ કરીશ.”

“ઢીલ પોસાય તેમ નથી. આપની આજ્ઞા-ક્રિતા ઉપર આપનું જીવન અવલંબે છે.”

“ખત્રી આપું છું કે દરેક આજ્ઞાનો અમલ થશે જ.”

“પ્રથમ હું અને મારો મિત્ર આપના ઓરડામાં જ રાત્રિ વીતાવશું.”

તે સાંભળી વોટસન અને કુમારીકા વિસ્મિત બન્યા.

“હા, તેમજ થશે, વળી હું સમજાવું—પેલી

છે તે ધર્મશાળા ખરૂંને?”

“હા, તે કાઉન-ધર્મશાળા.”

“સરસ, ત્યાંથી આપના રૂમની ખારીઓ દેખી શકાય છે?”

“ચોક્કસ.”

“તમારે માથાના દુઃખાવાના ખડાના તળે તમારી રૂમમાં જ રહેવાનું છે—જ્યારે તમારા ઓરમાન પિતા આવે ત્યારે પણ, જ્યારે તે રાત્રિના તેના રૂમમાં સૂવા જાય ત્યારે ખારીના સટર્સ ખોલી નાખવા, તેના પર નિશાની રૂપે એક દીપક મૂકવો.”

હા, બરાબર”

ખાકીનું અમારા પર છોડો.

“પણ આપ શું કરશો?”

“અમે તમારા રૂમમાં રાત્રિ વીતાવશું જે અવાજ તમને ડરાવે છે તેની તલાશ કરશું.”

“આપે અફફર નિર્ણય કર્યો છે?”

“કદાચ”

“તો પછી કહો—મારી બહેનના મૃત્યુનું કારણ કહો.”

“હું જણાવું તે પહેલાં તેની સાબિતી રજૂ કરવાનું હું વધુ પસંદ કરું છું.”

“મારી બહેનના મૃત્યુનું કારણ કહો. શું તે ખરેખર લયથીજ મૃત્યુ પામી હતી?”

“ના, હું એમ ધારતો નથી. બીજુંકોઈ કારણ છે. પણ અમારે હવે જવું બેઠ્યું. જો ડોક્ટર આવે અને અમને જોય જાય તો અમારી મુસાફરી એજે જાય. બહાદુર બનો.

“સલામ, અમારા કથન પ્રમાણે ચાલશો, તો લયને હાંકી કાઢશું.”

અમે “કાઉન ઇન”માં બેઠક રૂમ અને શયન રૂમ મેળવી લીધાં. તે ઉપલે માળે હતાં. ત્યાંથી એબેન્યુ દરવાજા અને સ્ટોકમોરન ગૃહ નજરે

પડતાં, સંઘ્યા સમયે ડોક્ટર ગાડીમાં આવી પહોંચ્યો, લોખંડના દ્વાર ખોલવામાં છોકરાને વાર લાગતાં, તે ગજર્યો અને મારવા મુઠી ઉગામી. એક એકક રૂમમાં દીપક પ્રગટયો, તે અમે અહિંથી બેઠ શકયા.

“વોટસન! આપને સાથે રાખતા મન પાછું પડે છે.”

“હું ત્યાં આપને ઉપયોગી થઈ શકીશ?”

“તમારી હાજરી ખૂબ જરૂરી છે.”

“તો હું જરૂર આવીશ.”

“આપનો આભાર.”

વૃક્ષો વચ્ચે આવેલ મકાનમાં ૯ વાગે બત્તી હોલવવામાં આવી. બે કલાક મંદ ગતિએ પસાર થયા. એકાએક ૧૧ વાગે અમારી સામે એક પ્રકાશ ચમક્યો.

પગભર ઉભીને કહ્યું, “તેજ સૂચના-ચિન્હ વચ્ચેની બારીથી આવે છે.”

બહાર નીકળતાં અમે માલિક સાથે વાત કરી. અમે એક સંબંધીને મળવા જઈએ છીએ. કદાચ રાત્રિ ત્યાંજ વીતે. અમે આગળ વધ્યા. ઠંડો પવન થપાટ લગાવી રહ્યા હતા. ત્યારે એક પીળો પ્રકાશ અમારા હેતુને અનુરૂપ સૂચન આપી રહ્યો હતો.

મુરકેલીથી રસ્તો કરતાં આગળ વધ્યાં. જેવા અમે બારીમાંથી પ્રવેશ કરવા જતાં હતાં તેવામાં એક ભયંકર દેખાવનું બાળક ઘાસ પર પટકાયું અને ઝડપથી અંધકારમાં ઓગળી ગયું.

“હે ઇશ્વર! આપે જોયું કે?”

હોમ્સ પણ આશ્ચર્ય પામેલ પણ તુરંત જ આદ આવ્યું કે તે તો માંકડું હતું, પછી અમે અંદર પ્રવેશ્યા. હોમ્સે અવાજ કર્યો વગર શટર બંધ કર્યો, બત્તી મેજ પર મૂકી ચોમેર દૃષ્ટિ ફેરવી.

“સ્ટેજ પણ અવાજ આપણો વિનાશ નોતરશે.”

વોટસને ‘હા’માં માથું હલાવ્યું.

બત્તી હોલવવી પડશે કદાચ તે વેન્ટીલેટર દ્વારા બેઠ જાય.

હોમ્સે કહ્યું, “ઉંઘતા નહિ, રીવોલ્વર તૈયાર રાખજો, હું પથારી પાસે બેસું છું. તમે ખુરશી પર બેસો.”

વોટસને રીવોલ્વર બહાર કાઢી, ટેબલ ઉપર મૂકી, હોમ્સ પાસે નેતરની સોટી હતી. તે તેણે બાબુમાં તૈયાર રાખી. પાસેજ દીવાસળીની પેટી અને મીણબત્તી રાખ્યાં, પછી બત્તી હોલવી; અને અંધકાર ચોઢી લીધો. કેટલોક સમય આ સ્થિતિમાં પસાર થયો. એકાએક વેન્ટીલેટરની દિશામાં પ્રકાશ ચમક્યો અને તરતજ બંધ. બળતા તેલની કડક વાસ અને ગરમ થતી ધાતુની વાસ આવી. બાબુના ચોરડામાં કોઈકે બત્તી પેટાવી હતી. હલનચલન ને ધીમે અવાજ સંભળાયો. પછી નરી શાંતિ. એ રીતે અર્ધી કલાક વીતી. પછી ક્રીટલીમાંથી નીકળતી વરાળના સુસ્કારા જેવો અવાજ સંભળાયો. તેજ ક્ષણે હોમ્સ કૂદ્યો દીવાસળી પેટાવી અને બેલના દોરડાને સોટીથી ફટકાયું.

“વોટસન, જોયું ને? જોયું ને?”

પણ તેણે કશું જોયું ન હતું. જ્યારે હોમ્સે દીવાસળી પેટાવી ત્યારે મેં ધીમે સ્પષ્ટ સુસ્કાર જેવું સાંભળ્યું. પણ વોટસનની આંખો અંતર્ગત ગઈ હતી. કોને હોમ્સે ફટકાર્યો તે તેને ખબર ન પડી. પણ તેણે જોયું તો હોમ્સનો ચહેરો ભયગ્રસ્ત અને ક્રીક્રો બની ગયો હતો.

તેણે ફટકારવાનું બંધ કર્યું હતું અને વેન્ટીલેટર તરફ તાકી રહ્યા હતા. તે જ સમયે બાબુના ચોરડામાંથી એક ભયંકર ચીસ સભળાઈ, તેમાં મિશ્રિત હતાં ક્રોધ, ભય અને હર્ષ, તે ચીજે આબુબાબુના લોકોને જાગૃત કર્યા. અમારા હૃદય થીજીવી દીધા, તેઓ એક બીજા સાથે તાકી રહ્યાં. છેવટે ઉદ્ભવસ્થાનમાં જ ચીસ વિલય પામી.

“આનો અર્થ શો?” વોટસને કહ્યું,

હોમ્સે કહ્યું, ખસ, યાદુ જ પતી ગયું-તે પણ ઉત્તમ પ્રકારે. રીવોલ્વર ઉઠાવ્યો આપણે શેયલોટના રૂમમાં જઈએ.

ગંભીર ચહેરે તેણે દીવો પ્રગટાવ્યો. પરસાળમાં થઈને ઢાકતરના રૂમ પાસે ગયા. બારણું ખખડાવ્યું, અવાજ ન આવ્યો. આગળિયો ફરવ્યો અને બંને અંદર ઢાળા થયા.

તેઓની દૃષ્ટિ પર અકલ્પ્ય ચિત્ર પડ્યું.

મેજ પર શ્યામ દીવો હતો. શટર અર્ધ ખુલ્લા હતા. તેજુરી ઉપર તેજમય કિરણ પડતું હતું. તેજુરીનું બારણું ખુલ્લું હતું. લાકડાની ખુરશી ઉપર ડોક્ટર બેઠો હતો-ભુરો જલ્લો અને પગમાં ટર્કીશ ચંપલ. ખોળામાં લાંબો આબુક. સિલિંગ તરફ આંખો જડાઈ હતી. તેના ભવાં ફરતો વિચિત્ર પીળો પટ્ટો-ટીપકીવાળો. બાણે કે બેરથી કપાળ પર આંધ્યો ન હોય. તેઓ પ્રવેશ્યા ત્યારે તેણે ન ક્યો અવાજ કે ન થઈ કોઈ ગતિ.

હોમ્સે ધીમેથી કહ્યું, “ટીપકી વાળો પટ્ટો! વોટસને એક પગલું આગળ ભર્યું”. તરત જ ઢાકતરના વાળમાંથી નાનકડું સર્પનું માથું બહાર આવ્યું.

હોમ્સે ખૂમ પાડી, “એ છે એડર બતનો સર્પ - સૌથી ભયંકર. દંશ પછી દશ સેકન્ડમાં ઢાકતર ખલાસ થઈ ગયો છે. હિંસા હિંસા કરનાર

પર ધસી આવે છે-તે સત્ય છે. ખાડો ખોદનાર ખાડામાં પડે છે. ચાલો આપણે આ પ્રાણીને તેની ગુફામાં ધકેલીએ. કુમારિકા! કોઈ સહી-સલામત સ્થાને લઈ જઈએ. પછી ભલે પોલિસ બનાવ વિષે બાણકારી મેળવે. તેમ કહી તેણે ડોક્ટરના પગ પાસેથી આબુક ખેંચી લીધો. સર્પની ડોકમાં ગાળિયો કરી ફંક્યો અને ભયંકર સ્થાનમાંથી ઉપાડી, તેજુરીમાં મૂક્યો અને તેજુરી બંધ કરી.

કોઈના અધિકાર કે હક ઉપર ત્રાપ મારવી અને ઝુંટવી લેવા પ્રયત્ન કરવો તે ભયંકર દોષ છે.

બીબ્બના બાળ સાથે બાણ ખેલવા જતાં, બાણ પોતાના જ બાળ પર ખેલાય છે, કુદરતને ત્યાં હેર છે પણ ન્યાય છે.

કોઈ માનવીનો મહાન દુશ્મન છે. માનવીની સારી એવી કારકીર્દિમાં ધૂળ મેળવી દે છે.

પાશવી બળ પર આધાર રાખવો નરી મૂર્ખતા છે. માયાની બળ બીબ્બને સપડાવે કદાચ, પણ અંતે બળ ગુંથનાર તેમાં જ સપડાય છે. માટે કોઈ પર વિજય મેળવવા પ્રયત્નો કરો. કપટી રીતરસમને તીલાંજલી આપો. પોતાને જે મળે તેમાં સંતોષ રાખી સુખી જીવનની મજા મહાણો.

(સંપૂર્ણ)

શ્રી શત્રુજય ગિરિરાજ દર્શન

શાશ્વતા તીર્થની ઉપાસના આવા પુનિત પુસ્તકના વાચન દ્વારા વિશેષ રીતે થઈ શકે છે. તેથી આ પુસ્તક દરેક ઘરે વસાવવા જેવું છે.

નગ્વાણુ આત્રા કરનાર ભાગ્યવંતોને, વર્ષાતપ કરનાર તપસ્વીઓને, તેમજ શ્રી જૈન સંઘના શ્રાવકો અને શ્રાવિકાઓને પ્રલાવનામાં આપવા લાયક પુસ્તક છે. આ પુસ્તકમાં પુનિત તીર્થના પંદર ફાટાઓ છે કિંમત ફક્ત ૬-૦૦ રૂપિયા જે બિંદુ સે કે સૌથી વધારે પુસ્તક મંગાવશે તેમને દશ ટકા કમિશન આપવામાં આવશે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા ખારગેઈટ
લાવનગર (સારાખૂ)

સત્યં સદા વિજયતે

-: લેખક :-

શાસ્ત્રી રમેશ લાલજી
ગાલા, (લાયની મોટા)

સત્યનો હંમેશા જય થાય છે, શાસ્ત્રકારો કહે છે કે જ્યાં સત્ય ત્યાં ઈશ્વરનો વાસ છે એટલે ઈશ્વર પ્રાપ્તિ માટે ક્યારે પણ અસત્ય બોલવું નહિ. સત્ય કાર્યમાં અર્હનિશ હિંમત રાખી શુભ પ્રવૃત્તિ આદરવાથી વિજયની પ્રાપ્તિ થાય છે, પછી ભલે લોકો તરફથી અહોભાવ મળે કે નહિ. જે શુભ કાર્ય કરતો હોવા છતાં ભય, શરમ, લજ્જા કે મુશ્કેલી ગણે છે તે ક્યારે પણ વિજય મેળવી શકતો નથી. [સત્યને દર્શાવતી એક સુંદર કથા જાણવા જેવી છે.]

એક નગરમાં એક સંત બાવાજી સત્યાસત્યનો ઉપદેશ આપી રહ્યા હતા, લાખોની સંખ્યામાં શ્રોતાજનો એ ઉપદેશ ઝીલી રહ્યા હતા. ઉપદેશાન્તે સંતજીએ કહ્યું કે સંતના સમાગમમાં આવ્યા પછી જો એકાદ નિયમ નહિ સ્વીકારીએ તો આપણા જેવો પામર જીવ બીજે કયાંય મળવો દુર્લભ થશે. આ વાત સાંભળી સૌ શ્રોતાજનોએ ઊભા થઈ કહ્યું, “મહાત્માજી! અમને ગમે એવી આપત્તિમા પણ બોટું ન બોલવાની પ્રતિજ્ઞા આપો,” સૌ શ્રોતાજનોનો એક જ અવાજ સાંભળી સંતજી અચરજ પામી ઉભા થઈ ગયા અને પાછળ બેસીને તે એક માણસ બેઠેલો જોવાયો. માણસને જોઈ સંતજીથી રહેવાયું નહિ, તેણે મોટેથી કહ્યું, “હે ભલા! બધા સિંહો ઊભા થઈ ગયા, તો આપ સાહેબ કેમ વિલંબ કર્યો?” સંતજીનો અવાજ સાંભળી પેલો માણસ ઉઠી સાહેબજી પાસે આવ્યો અને કહ્યું, “હે પુણ્ય આત્મા! મારાથી સત્ય પાળી શકાય તેમ નથી એટલે ક્ષમા માશું છું” અરે ભલા માણસ! મહાજનો વેગ નતઃ સંપન્નાઃ એમ શાસ્ત્રાક્રિત છે એ શું તમે નથી શમજતા? વળી હે ભાગ્યવાન!

તું સત્યની પ્રતિજ્ઞા લઈશ એટલે તારી પત્ની તારાથી દૂર રહેશે ખરી? “હા, મહાત્માજી! તમે કહો છો એમ જ છે તે જ સત્ય છે.” એમ કેવી રીતે? સંતજીએ હસીને પૂછ્યું, ત્યારે પેલાએ આતુરતાથી જવાબ આપ્યો, “હે મહાત્મા! હું મારી સ્ત્રી પાસે જ્યારે સત્ય હકીકત કહેવા બેસું ત્યારે એ દૂર ખસી મારાથી રિસાઈ જાય છે એટલું જ નહિ પણ ક્યારેક પિયરે જઈ અહીં [મારા ઘરે] આવવા ચોખ્ખી ના કહી દે છે. માટે હે સંતજી! આવી પ્રતિજ્ઞા હું લેવા સમર્થ નથી.” આટલું કહી તે ત્યાંથી પોતાને માર્ગે ચાલ્યો ગયો. બાકીનાઓને પ્રતિજ્ઞાથી શુશોભિત કરી આશીર્વાદ આપી છૂટા કર્યા.

પ્રતિજ્ઞા લેનારાઓમાં ઘણી સ્ત્રીઓ પણ હતી, તેમાં એક સાંઈ નામની પણ સ્ત્રી હતી, તેને આ સંતજીનો ઉપદેશ નસેનસમાં લાગી ગયો હતો, સંતજીનો ઉપદેશ સાંભળ્યા બાદ ભય-શરમ-લજ્જા કે મુશ્કેલીને બેધા વગર સત્ય કામ કરવામાં એ આતુર રહેતી-ક્યારે પણ અચકાતી નહિ.

ઘણા સમય બાદ એક વખત મહા ભયંકર દુકાળ પડ્યો, ચારે દિશામાં કયાંય પાણી નહિ, માનવીઓ તો શું પણ પશુ-પક્ષીઓ પણ પાણી વગર તડકડવા લાગ્યા, અન્ન અને પાણી વગર જીવવું મુશ્કેલ થઈ પડ્યું એટલે બધા જીવન જીવવા બીજે જતા રહ્યા. આથી એ દેશના રાજા ‘એલલ’ને ચિંતા થઈ, ને પ્રજાનું દુઃખ દૂર કરવા વિચાર કરવા લાગ્યો, વિચારાન્તે પોતાના પુત્રને રાજ્ય સોંપી ઘાટે સવાર થઈ પોતાના મહેલથી જંગલમાં જતો રહ્યો, ત્યાં એક વિદ્યાધર ન્યૈતિષીઓનું મઠ બેસ્યું. તેમાં વેદ જ્ઞાતા

સુપ્રસિદ્ધ ચુનંદા નામે એક પ્રખર જ્યોતિષ હોતો, આ મહાપ્રભાવિક મહાત્માને જોઈ રાજાએ નમ્રતા ભાવે કહ્યું, “હેમહાત્માજી ! ત્વં પ્રભાવિકઃ તપસ્વી પૂજ્યાત્મા અસિ । અહમિચ્છામિ મમ કાર્યમ્ કુરુ । રાજાઃ વચનં શ્રુત્વા જ્યોતિષ અવદત્, રાજન, રાજન । દર્શય દર્શન । ત્યારે રાજાએ પોતાની વિગત કહેતા કહ્યું, “હે જ્યોતિર્ધર ! અમારા પ્રદેશમાં મહા લયંકર ઢૂંકાળ પડે છે એ અટકાવવા કોઈ સારો ઉપાય બતાવો જેથી મારી પ્રજા સુખી થાય,” આ વાત સાંભળી પોતાના વિદ્યાના બળથી જ્યોતિષિએ કહ્યું, હે રાજન ! મેલી વિદ્યાના જાણનાર કોઈકે મૃગલાના શિંગડે મંત્રેલું માદળીયું બાંધી દીધેલ છે એ માદળીયું છૂટે તો તમારા દેશમાં વરસાદ પડે એવી સંભાવના છે.”

મંત્રના જાણનાર જ્યોતિષની વાત સાંભળી રાજા તરત જ મૃગલાની શોધમાં નીકળ્યો થોડા દિવસોના પ્રયત્નો બાદ એ કાર્ય સિદ્ધ કર્યું અને મુશળધાર વરસાદ વરસ્યો. અતિ વરસાદને કારણે રાજા પોતે પણ પાણીથી લદબદી ગયો અને ઠંડીથી ધ્રુજવા લાગ્યો જેમ તેમ રસ્તો ઓળંગી નેસમાં પહોંચ્યો. ત્યાં દૂરથી એક સુંદર મકાન દેખાયું. મધરાતનો સમય હતો, આશુ-બાશુ વિસામાં જેવું ન દેખાતા રાજા પોતાના ધ્યાનમાં ઘોડાને હાંકારતો આગળ ને આગળ જઈ રહ્યા હોતો. ત્યાંજ દૂરથી આવતા ઘોડાનો હણહણાટ શબ્દ સાંભળી પેલા મકાનમાંથી એક સ્ત્રી બહાર આવી, જોયું તો એક અસવાર ભીને કપડે તરબોળ, ઘોડાને હાંકતો હાંકતો આગળ ઘસી રહ્યા હોતો આ દૃશ્ય જોઈ પેલી બાઈ દયાથી પીગળી ગઈ અને લય રાજ્યા વગર ઘોડેસવાર પાસે ગઈ અને તેને ચિંતા મુક્ત કરી પોતાના મકાનમાં લઈ આવી. એટલું જ નહિ પણ જેમ માતા પુત્રની, પત્ની પતીની તેમ આ જુવાન બાઈ અબાણ્યા ઘોડેસવારની સંભાળ રાખવા લાગી, એના ભિન્નગત ગયેલા વસ્ત્રો કાઢી એક બાજુ

સુકન્યા, શરીર લૂંછી શરીરની ધુન્નરીને દૂર કરવા લાગી. આમ માતા જેમ બાળકને તેમ પેલી સ્ત્રી ઘોડેસવારને બાકી રહેલી રાત્રિ દેહની ગરમીનો સ્પર્શ કરાવતી પાસે રહી. રાત્રિના છેલ્લા પ્રહોરે પેલા પુરુષની ચેતનામાં જાગૃતિનો સંચાર થયો આંખો ખોલી જુએ છે તો પડખામાં જ માતાની જેમ અબાણી-ચારણ માતાને જોઈ વિચારવા લાગ્યો કે ખરેખર આજે પણ આ પાવન પૃથ્વી ઉપર સતીઓ છે. ધન્ય જનની અને જન્મભૂમિને કે જે કળિયુગમાં પણ ઉપકાર કરનારી મારી માતા સમાન આ સ્ત્રી આજે જોવાઈ. આમ એક સતી નારીનો ઉપકાર માની, આશીર્વાદ મેળવી સવાર થતાં જ પોતાના પ્રદેશ તરફ રવાના થયો.

આ બાબુજી પોતે કરેલ રાત્રિ દરમિયાન ઉપકાર વૃત્તિ બીજા દિવસે પોતાની સખીઓને જણાવી દીધી અને દુનિયાને તો બીજાની ફજેતી કેમ થાય એ જ જોઈતું હોય. એટલે આ બાબુ પણ સાંઈની વાત સાંભળી એની ઠેકડી ઊડાડવા લાગી, અને મશ્કરી કરવા લાગી, કોઈ ખરાબ બોલ બોલવા લાગી, કોઈ એને વેશ્યા વગેરે પણ કહેવા લાગી, કોઈ એનાથી દૂર રહેવા લાગી, કોઈ એને સિખારણુ સંબોધવા લાગી, આવી તો અનેક વાતોથી એને સતાવવા લાગી, પણ આટલાથી સતીઓ ડરી જાય તો સતી કહેવાય કેવી રીતે ? એ તો લોક નિંદાથી ડર્યા વગર પોતાનું કાર્ય કરવા લાગી.

હવે થોડા દિવસો બાદ પરદેશ ગયેલા બધા પાછા ફર્યા સાથે સાંઈનો પતિ પણ પાછો આવ્યો. પણ લોકો પાસેથી સાંઈની હકીકત સાંભળી, ઘરમાં પ્રવેશ ન કર્યો અને સાંઈને જેમતેમ કહેવા લાગ્યો, આ બધું સહન કરતી પતિને સમજાવતી કહેવા લાગી, “હે પતિદેવ ! દુનિયા દોરંગી છે, તુચ્છ અને હલકટ સ્વભાવની સ્ત્રીઓ તરફ પુરુષે ધ્યાન આપવું ન જોઈએ, છતાં આપને મારા તરફ

(અનુસંધાન પાના નં. ૧૨૭ ઉપર)

જ્ઞાનમૃત

—: લેખક :-

રતિલાલ માણેકચંદ શાહ
મુ. નડીઆદ

જ્ઞાનનું કૃણ વિરતિ છે, જ્ઞાનનું કૃણ ત્યાગ છે, સંયમ છે, પરિણતિની નિર્મળતા છે.

(૧) તત્ત્વ સંવેદન જ્ઞાન જોઈએ, (૨) આત્મા-નુભવ બરાબર જોઈએ, (૩) અંતરની જ્યોતિ બરાબર જાગત થવી જોઈએ, (૪) અંદરથી સાચી પરીક્ષા થવી જોઈએ. સ્વ-પરનું જ્ઞાન અને ઉડાણમાં તેનું દર્શન અને પ્રતીતિ થાય ત્યારે આનંદધન પદની પ્રાપ્તિ થાય માટે અનુભવ કરો, અંતર જ્યોતિ જગાવો અને ઘટ-અંતરને પરખો, તે ખરું આનંદનું સ્થાન છે, ત્યાં અનંત આત્મ દર્શન છે, ત્યાં સંપર્ક, સંબંધ કે મૂંઝવણનો અંત છે, ત્યાં અનંત આત્મ દર્શન છે મોક્ષપ્રદ છે. ત્યાં જાગતી જ્યોતિ છે અને ત્યાં છેવટે નિર્વાણ મોક્ષ છે. અંદર ઊતરો અને તે જણાશે, રહસ્ય શોધો, અને તે આવિષ્કાર પામશે. પૃથક્કરણ કરો અને તે તરી આવશે, વલોવો તો માખણ ઉપર તરી આવશે. આપણો વેપાર માખણ મેળવવાનો જ હોવો ઘટે, છાશમાં ભરમાઈ જવું ન ઘટે, પુરુષાર્થ કરો તો પામશો, ખારણું ખટખટાવશો તો ખુલશે માટે અનુભવ જગાવો અને ઘટ અંતરને પરખો.

યોગી અંદર જ છે, તેને બહારમાં શોધવા જવું પડે તેમ નથી. તેની પરીક્ષા કરવી પડે તેમ નથી, તે ઘટ-અંતરમાં છે, એ સાચી ધ્યેય મૂર્તિ છે, એ ધ્યાતા છે, એ ધ્યાનથી પ્રાપ્ય છે અને ધ્યાન કરનાર પણ છે તેસ્વયં, આનંદનો ધન હોઈ આનંદ પદને પામનાર પણ એજ છે, આ વાતનું જે સંવેદન કરે તે ખરો ગુરુ છે અને સાચો યોગી છે.

તત્ત્વામૃત પામવાની દુર્લભતા ખાસ ધ્યાન ખેંચે તેવી છે, વલોણું વલોવનારની ઇચ્છા તો તર માલ પોતાને હસ્તગત કરવાની હોય પણ વલોવતાં આવડે નહિ, તો માખણ છાશ સાથે મલી જાય, માત્ર માખણને તારવી લેવું અને સહેજ પણ બગાડ થવા ન દેવો એ તો હોંશિયારીનું કામ છે, અહીં ગગન મંડળ એ ભગવાનની વાણી છે. આકાશ દ્વારા એ કાન સુધી પહોંચે છે, ગણધર દ્વારા એ ગૂંથાય છે- (જમાવાય છે), અને વલોણા દ્વારા પ્રત્યેક વાણી સુધી તે પહોંચે છે, બાકી તો વખતસર લેવા આવે તો ઘણાખરા તેવા ભવ્યોને છાશ મલે છે, ખરો માલ અમૃત છે તે તો કોઈ ભાગ્યવાન વિરલાને મલે છે.

‘ગગન મંડલ મેં ગાય વીઆણી, વસુધા દ્વંધ જમાઈ,

સઉરે સુનોભાઈ! વલોણું વલોવે તો, તત્ત્વ અમૃત કોઈ પાઈ-અવધુ-પ

શાસ્ત્રોના સાસ્ત્રો વાંચી જાય, સાંભળી જાય કે ગોળી જાય પણ જે પૃથક્કરણ શક્તિ કે તુલનાત્મક શક્તિ ન આવી હોય તો દુરાચરમાં પડી જાય, તત્ત્વજ્ઞાનમાં એકાંત મઈ થઈ ગયો કે તત્ત્વ દૂર ચાલ્યું જાય છે, પછી તે વિચારણા કરે કે વાદવિવાદ કરે પણ એનું પૂર્વબધ્ય ચિત્ત તત્ત્વને પ્રાપ્ત કરી શકતું નથી. એ સત્યની બીજ બાજુ જોઈ શકતો નથી અને સાધન ધર્મોની વિચારણામાં તો આ વાત ભારે આકરું રૂપ લે છે. સાધનને સાધનની કોટિમાં રાખવાને બદલે એને સાધ્ય ધારી મોટી ચુક

ભૂમિકાઓ ઊભી કરી દે છે, અર્થ વગરની ચર્ચાઓમાં આખો ઉદ્દેશ ભૂતી જાય છે અને પોતે જે રીતે સાધનધર્મો કહે, તેનાથી જરા પણ જુદા પડનારને ગમે તેટલા હલકાં સંબોધનો આપવામાં તેને જરાપણ સંકોચ થતો નથી. આ પરિસ્થિતિ જ્યાં થાય ત્યાં તત્ત્વ અમૃત પ્રાપ્ત થયું નથી એમ સમજવું.

ધર્મની બાબતમાં બાહ્યાડંબરને સાધ્ય માનવામાં આવે, નિર્મોલ્ય ઝગડાઓ શરૂ કરવામાં ઇતિ કર્તવ્યતા ધારવામાં આવે, ત્યાં તત્ત્વામૃત મેળવવાની ભાગ્યશીલતા પ્રાપ્ત થઈ નથી તેમ સમજવું, માત્ર ક્રિયામાં પરિપૂર્ણતા માનવામાં આવે, ક્રિયા અંતગત રહેલા રહસ્યને સમજવાનો પ્રયત્ન પણ ન કરવામાં આવે, ત્યારે સમજવું એ પ્રાણીને ખરું તત્ત્વ રહસ્ય પ્રાપ્ત થયું નથી.

ઘણી વખતે તો ધર્મને નામે પશ્ચાત્ ગતિ થઈ જાય છે, ક્રિયા કરવાને નામે મગજ ફરતી આંધી ચઢાવી દેવામાં આવે છે અને ધર્મિષ્ઠ દેખાવાનો ડોળ કે ભ્રમમાં ધર્મોધતાને પોષવામાં આવે છે. અહીં તત્ત્વામૃતની પ્રાપ્તિ થઈ નથી, પણ માત્ર છાશ મળી છે એમ જાણવું. ઇન્દ્રિયના ભોગે ને કાળા ભયંકર સર્પના શરીર જેવા જાણીને, મોટાં રાજ્યને ધૂળ સમાન જાણીને, બંધુઓને બંધના કારણરૂપ જાણીને વિષયોને ઝેર મેળવેલાં અન્ન સમાન જાણીને, ઋદ્ધિને રાખોડીની સગી બહેન સરખી જાણીને અને સ્ત્રીઓના સમૂહને તરબલના ઢગલા સમાન જાણીને તે સર્વ પદાર્થો ઉપરની આસક્તિ તણ દઈ, તેનાથી અનાસક્ત રહી, એટલે તેમના તરફ રાગ-દ્વેષથી અનાકુળ રહી, વૈરાગ્ય વાસિત બની વિરક્ત આત્મા મુક્તિને પ્રાપ્ત કરે છે.

શ્રી હરિભદ્રસૂરિ મહારાજ વૈરાગ્ય પર આખું અષ્ટક લખી દસમાં અષ્ટકમાં વૈરાગ્યના ત્રણ પ્રકાર બતાવે છે, આર્તધ્યાન નામક, મોહગર્ભિત અને સજ્જ્ઞાન સંગત-આ ત્રણે પ્રકારો બરાબર

ધ્યાનમાં રાખવા યોગ્ય છે, ઇસ્ટ વસ્તુનો વિયોગ થાય, ન ગમે તેવી વસ્તુ મળી જાય, તેને પરિણામે માનસિક ક્ષોભ થાય અને વસ્તુ તરફ અશુચિ થાય તે આર્તધ્યાન નામક વૈરાગ્ય છે, ઘેરી કે છોકરા મરી જાય, જેલમાં જવાનું થાય, પૈસો ખોઈ બેસાય કે આગ પાળીથી નુકશાન થાય, ત્યારે ઉપર ચોટિયો વૈરાગ્ય થાય છે તે આર્ત ધ્યાનાત્મક કહેવાય છે, આમાં હેય ઉપાદેય બુદ્ધિ હોતી નથી, ઉદ્વેગ, વિપાદ, કલ્પના તરંગ આદિને વશ થઈ પ્રાણી વિરાગ દેખાડે તે માત્ર વ્યવહાર દૃષ્ટિએ વૈરાગ્ય કહેવાય છે, એને આત્મ વિકાસમાં કશું સ્થાન નથી, આવા વૈરાગ્યને કેટલાક દુઃખ ગર્ભિત વૈરાગ્ય પણ કહે છે. મોહથી પણ વૈરાગ્ય થાય છે. મોહ એટલે અજ્ઞાન, આત્માનું સ્વરૂપ બરાબર જાણ્યા સિવાય એકાત દૃષ્ટિએ એને નિત્ય કે, અબદ્ય માનીને સંસારની નિર્ગુણતા સમજીને વિરાગ થાય તે મોહ ગર્ભિત વૈરાગ્ય કહેવાય છે. એમાં સંસાર તરફ, વિષયો તરફ અરુચિ થાય છે, પણ વસ્તુઓનો અને આત્માનો સંબંધ બરાબર જાણખાયેલો ન હોઈ પૂરતો લાભ લઈ શકતો નથી. આ અજ્ઞાન જન્ય વૈરાગ્ય છે. ઉચ્ચ કોટિના સાચા વૈરાગ્યની ભૂમિકામાં સમ્યજ્ઞાન હોય છે. વસ્તુને વસ્તુગતે જાણી જીવ-અજીવનો પરસ્પર સંબંધ વિચારી ત્યાગ-વૃત્તિ થાય તે જ્ઞાન ગર્ભિત વૈરાગ્ય કહેવાય છે, એ પ્રાણી દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાયને જાણીને છે, સંસાર ભ્રમણના કારણને સમજે છે, અને વિશિષ્ટ બુદ્ધિ-સમજ પૂર્વક સ્વ-પરના વિવેચન સાથે ત્યાગ કરે છે, તે જ્ઞાન ગર્ભિત વૈરાગ્ય છે, સિદ્ધ સાધન આ વૈરાગ્ય થઈ પડે છે. અને પ્રાણીઓને સાધ્ય બુદ્ધી પહોંચાડી દે છે. મોક્ષના સાધનમાં આ વૈરાગ્યને ખાસ સ્થાન છે. આ વૈરાગ્ય એ સમ્યક્ત્વનું લીંગ છે. અને તેનો સમાવેશ 'નિર્વેદ' શબ્દમાં કરવામાં આવ્યો છે. વિકાસ માર્ગમાં એની ખૂબ ઉપયુક્તતા છે, એની વિચારણામાં પૂર્વ પુરુષોએ અનેક વારો અનેક પુસ્તકોમાં કરી છે.

પુણ્ય પણ આખરે સોનાની બેડી છે અને સંસારમાં રજાળાવનાર છે, અને પાપ-અશુભોદય તો ગમતું નથી, પણ વાસ્તવિક રીતે બન્ને પાપ અને પુણ્ય નકામાં છે, ભોગવાને ફેંકી દેવા યોગ્ય છે અને એમ કરીને નવીન કર્મબંધ અટકાવવા યોગ્ય છે તે અટકાવવાનો ઉપાય પુણ્યથી સચવું નહીં કે પાપથી મૂંઝવું નહિ, એ છે.

પુણ્ય-પાપ પાડોશી ખાથે, માન-કામ દોઉ મામા; મોહનગરકા રાજા ખાયા, પીછેં હી પ્રેમ તે ગામા.

અવધૂ-૩

ભાવ પાંચ પ્રકારના છે (૧) ઔપશમિક, (૨) ક્ષાયિક, (૩) ક્ષાયોપશમિક, (૪) ઔદાયિક, (૫) પારિણામિક. અજીવમાં સદૃશ પાંચ ભાવ-વાળા પચાસોનો સમાવ નથી, ત્યાં એ પાંચે અજીવનું સ્વરૂપ થઈ શકતા નથી. ઉપરના પાંચ ભાવ એકી સાથે બધા જીવોમાં હોય છે એવો નિયમ નથી, મોક્ષમાં ગયેલ મુક્તાત્મામાં ક્ષાયિક, પારિણામિક એ બે ભાવ હોય છે, સંસારી

જીવોમાં કોઈ ત્રણ ભાવવાળા, કોઈ ચાર ભાવ-વાળા અને કોઈ પાંચ ભાવવાળા હોય છે, આવા પ્રકારના બે ભાવો ક્ષાયિક અને પારિણામિક જ માત્ર રહે છે, અને બાકીના ભાવો ખસી જાય એ જીવનનો હેતુ છે. પણ એ સ્થિતિએ પહોંચવા માટે અંતરવૃત્તિ, સચ્ચારિત્ર, ત્યાગ, વિરાગના ભાવની જરૂર છે.

જ્યારે આત્મભાવ પ્રકટ થાય, અંતરની આત્મદશા જાતી જાય અને પરમાત્મ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરવાની લેમાં આત્મ નિમજ્જન થાય છે, ત્યારે પરભાવ પર કાબૂ આવે છે, ત્યારે આદ્યાત્મભાવ ખસી જાય છે, ત્યારે સ્વસ્વરૂપની ઝાંખી થાય છે અને વહેલું કે મોડું આ ભવમાં કે અન્ય ભવમાં છેવટે આજ આપણે કરવાનું છે, તે કયાં વગર છૂટકો નથી, જ્યાં સુધી તે કરીશું નહીં ત્યાં સુધી ચારગતિના વિષયકને પ્રેરક બળ મદ્યાજ કરશે, જે અત્યંત દુઃખપ્રદ છે, તેમાંથી છૂટવાનો પુરુષાર્થ આચરીયે તેજ સાચો પુરુષાર્થ છે, બાકીનું બધું જ ભવભ્રમણ કરાવનાર છે તે ન ભૂલવું બેઠ એ.

(અનુસંધાન પાના ૧૨૪નું ચાલુ)

અવિશ્વાસ હોય તો જેમ રામ સીતાની તેમ આપ મારી પરીક્ષા કરી શકો છો. અને સાચે જ શંકાને ટાળવા પતિએ પોતાની સતી સ્ત્રીને તેલની કઢાઈમાં ઘડેલવા લાગ્યો, ત્યાં મોટો ચમત્કાર થયો કે બીજું કાંઈ કોઈને ખબર પડ્યા વગર તેલ પાણી બની ગયું, અને પતિના દેહમાં ભયંકર વેદના શરૂ થઈ. એ વેદના શાંત થવાને

બદલે વધવા લાગી એટલે સતી સાંઈ પોતાના શીલબળના પ્રભાવથી પતિની પીડાનું હરણ કરી ઈશ્વરનું ભજન ભજતાં જીવન પુરું કર્યું.

આથી જ સતીઓને અનુલક્ષી યુરોપના એક વિદ્વાને કહ્યું છે કે ઈશ્વરના ગુણોને બાદ કરતા આપણે સૌથી વધુ ઝાણી સ્ત્રીના છીએ એથી ક્યારે પણ સ્ત્રીને દુઃખ થાય અથવા કાર્યો કરવા એ મહા પાપ છે.

ભેટ મળશે

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર તરફથી તેમના સભાસદોને “વૈરાગ્ય ઝરણા” ની પુસ્તિકા ભેટ આપવાની છે. તો સ્થાનિક સભાસદોને શ્રી સભાની ઓફીસમાંથી લઈ જવા નમ્ર વિનંતિ કરવામાં આવે છે. બહારગામના સભાસદોને પોસ્ટથી મોકલી આપવામાં આવશે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

દાનમાં સર્વોત્કૃષ્ટ જ્ઞાનદાન

લેખક : પૂજ્ય અકલંકવિજયજી મહારાજ સાહેબ

અનંતજ્ઞાની વીતરાગ પ્રભુએ ધર્મનું સ્વરૂપ સમજાવતાં કહ્યું કે ધર્મ ચાર પ્રકારે થઈ શકે છે. દાન કરવાથી, શીઝળ પાળવાથી, તપ કરવાથી, અને શુભભાવના ભાવવાથી. દાન, શીલ, ને તપ એ ત્રણેમાં શુભ ભાવતો જોઈએજ. છતાં એકલો ભાવ પણ મોક્ષે પહોંચાડી શકે છે. ગૃહસ્થોને માટે ધર્મની શરૂઆત દાનથીજ થાય છે. દાન એટલે ત્યાગ. આપણી પાસે જે વસ્તુ હોય તે બીજાને આપીએ તે દાન કહેવાય છે. અહિંસા, સંયમ, અને તપ એ રીતે પણ ધર્મ ત્રણ પ્રકારનો કહેલ છે. એમ જુદી જુદી અપેક્ષાએ ધર્મ સમજાવ્યો છે. તે દરેકમાં જીવદયા મુખ્ય છે. આ બધું સમજાવવું, અને હિંસા ત્યાગ કરવા યોગ્ય, જેય બાળુવા યોગ્ય, અને ઉપાદેય આદરવા યોગ્યની સમજણ આપવી તે જ્ઞાનદાન સર્વોત્કૃષ્ટ છે. અભયદાન, જ્ઞાનદાન ને ધર્મોપગ્રહ દાન એમ ત્રણ પ્રકારે દાન ગણાય છે, તેમજ બીજી રીતે અભયદાન, સુપાત્રદાન, અનુકંપાદાન, ઉચિતદાન ને કીર્તિદાન એમ પાંચ પ્રકારે પણ કહેવાય છે, તેમાં પ્રથમનાં બે ઉચ્ચ કોટીનાં દાન છે, તે સ્વર્ગ અને અપવર્ગ એટલે મોક્ષનાં સુખને આપનાર છે, દરેક જીવ માત્રને પોતાના સમાન ગણી તેનું રક્ષણ કરવું, બચાવવું એ પ્રથમ ધર્મ છે, અને તે અભયદાન તરિકે પ્રખ્યાત છે. બીજું સુપાત્રદાન સાતક્ષેત્રમાં ધનનો વ્યય કરવો તે છે. તે પણ પહેલા જેટલુંજ મહત્વનું દાન છે. સાતક્ષેત્રમાં પહેલા નંબરમાં જીર્ણોદ્ધાર એટલે જૈનતીર્થના ઉદ્ધાર માટે જૂના મંદિરો સમરાવવાં અને જરૂર હોય ત્યાં નવાં જિનમંદિર કરાવવાં, પ્રતિમા ભરાવવી એ બીજા નંબરનું સુપાત્ર દાન છે.

આગમ-શાસ્ત્રો, ચરિત્રો, લખવાં લખાવવાં-છપાવવાં એ ત્રીજા નંબરનું સુપાત્રદાન છે. એ ત્રણે સ્થાવર તીર્થ છે, અને સાધુ-સાધ્વી શ્રાવકને શ્રાવીકા એ ચતુર્વિધ સંઘ તે જંગમ તીર્થ છે. તેમની ભક્તિ, વૈયાવચ્ચ, કરવા રૂપ છે. જૈનાગમ ચાર અનુયોગમાં વહેંચાયેલું છે. તેમાં દ્રવ્યાનુયોગ, ગણિતાનુયોગ ને ચરણકરણાનું યોગ. વધારે સમજણવાળા માટે છે. પણ ધર્મકથાનુયોગ તો આખાલ-વૃદ્ધ સર્વને ઉપયોગી છે, મહા પુરૂષોના જીવનચરિત્ર વાંચી યોગ્યતા મુજબ દરેક જીવ આત્મવિકાસ સાધી શકે છે જ્ઞાનદાનનો જ પ્રકાર છે, કોઈ વફૂવકળાથી ઉપદેશ આપી સમજાવે છે તો કોઈ લેખન કળાથી સારાં સારાં ચરિત્રો લખી ધર્મનું સ્વરૂપ સમજાવે છે. આજે વ્યાવહારિક જ્ઞાન વધતું જાય છે. જ્યારે ધાર્મિક જ્ઞાન ઓછું થતું જાય છે. પુસ્તક છપાવી તેનું મમત્વપાણું રાખી એકઠું કરી મૂકી રાખવાથી ઉધઈ લાગી જતાં ફેંકી દેવું પડે છે. પણ છુટથી જ્ઞાનનો પ્રચાર કરવાથી તો લાભ જ થાય છે. આપણી પાસે એકથી વધુ પુસ્તક હોય તો બીજાને લાભ કેમ મળે તે વિચારી તેનો સદ્પ્રયોગ કરવો અને ઉદારતાથી સર્વને ઉપયોગમાં આવે તે રીતે વર્તવું જોઈએ. વિષમકાળે જિનખિંબ જિનાગમ ભવિષ્યકું આધારા. એટલે કે આ કાળે જિનેશ્વર ભગવાનની પ્રતિમા અને જિનેશ્વરે કહેલું આગમ-સૂત્ર એ બન્ને ઉપયોગી છે. સમ્યગ્જ્ઞાનથી સમ્યગ્શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થાય છે. શ્રદ્ધા વિવેક ને ક્રિયા એ ત્રણેથી આત્મવિકાસ સધાય છે. “સકળ ક્રિયાનું” મૂળ જે શ્રદ્ધા તેહનું મૂળ જે કહીએ તેહ જ્ઞાન નિતનિત વંદી જે તેવિણ કહો કેમ રહીયે રે

એટલે પ્રથમ સમ્યક્જ્ઞાનની જરૂર છે. તેમાં તીર્થ-
કર વગેરેના ચરિત્રો વાંચવાથી તથા સ્તવન સજ્જાચ-
ના અર્થ વિચારવાની તથા પ્રકરણો અને કર્મચંદ્રનું
જ્ઞાન મેળવવાથી સમ્યક્ત્વ નિર્મળ થાય છે. જ્ઞાનનો

સુંદર ઓધ થાય છે તે મુજબ વર્તવાથી ઉત્તમ
આત્મવિકાસ સાધી શકાય છે, માટે જ્ઞાનદાન એ
સર્વોત્કૃષ્ટ દાન છે. તેનો જેટલો અને તેટલો પ્રચાર
કરવો આવશ્યક છે.

— ૦ —

સર્વદાતા જિનેશ્વર

લે. પ. પૂ. ઉપાધ્યાય યશોવિજયજી

હે જિનેશ્વર ! આપ જેવા દાનવીર હોય
પછી કલ્પવૃક્ષ પાસે ડાણ હાથ લાંબો કરે ?

હે જિનવર ! આપ જેવા દાનવીર મેળવીને
પછી ચિંતામણિ પાસે ડાણ માંગે ?

હે જિનેન્દ્ર ! પ્રસન્નતાથી ઇચ્છિત દેનાર આપ મળ્યા
પછી કામધેનુ પાસે ડાણ ખાળો પાથરે ?

હે જિનેશ ! ઉદાર દરિયાવ દીવ આપનો સંબંધ થયો
પછી ફટાક ફુટકણિયા કામઘટ પાસે ડાણ
ભિખ માંગે ?

હે જિનેશ્વર ? કલ્પવૃક્ષ, ચિંતામણિ, કામધેનુ, કામઘટ,
આ બધાં આપની પ્રસન્નતા હોય ત્યાં સુધી પ્રસન્ન.

અને આપ અપ્રસન્ન હોય તો તે સા અપ્રસન્ન છે !

આથી હે જિનેન્દ્ર !

બુદ્ધિમાનો માટે આપજ એક સેવ્ય પૂજ્ય વૈદ્ય છો.

Atmanand Prakash

Regd G. BV. 31.

—: અમૂલ્ય પ્રકાશન :—

અનેક વરસોની મહેનત અને સંશોધનપૂર્વક પરમપૂજ્ય વિદ્વાન
મુનિરાજશ્રી જંબુવિજયજી મહારાજના
વરદહસ્તે સંપાદિત થયેલ અનેક અને અમૂલ્ય ગ્રંથ

દ્વાદશારં નયચક્રમ્ પ્રથમ અને દ્વિતીય ભાગ

આ અમૂલ્ય ગ્રંથ જેમાં નયોત્તર વર્ણન છે તે દરેક સાધુ મુનિરાજે તથા સાધ્વીજી મહારાજ માટે અતિ ઉપયોગી ગ્રંથ છે. દરેક ગૃહસ્થોએ અને સમાજની દરેક લાયઝેરી માટે વસાવવા જોઈએ.

આ ગ્રંથ માટે પરમપૂજ્ય આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ જણાવે છે કે—

ભાવનગર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાએ આ પુસ્તકનું પ્રકાશન કર્યું તે એક મોટા ગૌરવની વાત છે. જે વિદ્વાન મુનિ મહારાજે, સાધ્વીજી મહારાજે, તથા શ્રાવકો તેમજ શ્રાવિકાઓને જૈન દર્શનના અભ્યાસ માટે ખૂબ જ ઉપયોગી નીવડશે.

ભારતભરમાં અનેક જૈન સંસ્થાઓ છે. તેઓએ પ્રગટ કરેલા પુસ્તકોમાં આ 'દ્વાદશારં નયચક્રમ્'ને શ્રેષ્ઠ સ્થાને મૂકી શકાય તેમ છે. માટે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને ધન્યવાદ ઘટે છે.
(કિંમત રૂ. ૪૦-૦૦ પોસ્ટ ખર્ચ અલગ)

બહાર પડી ચુકેલ છે જિનદત્તકથાનકમ્ (અમારું નવું પ્રકાશન)

પ્રસ્તુત જિનદત્તકથાનક સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી એવો કથાગ્રંથ છે.

સ્વ. પૂજ્યપાદ આગમપ્રભાકર શ્રુત-શિલવારિધિ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની ઇચ્છાનુસાર આ ગ્રંથ પ્રકાશન કરવામાં સફળ થતા ખુબ આનંદ અને સંતોષ અનુભવાય છે.

અમારી વિનંતિને ધ્યાનમાં લઈને પરમપૂજ્ય સાધ્વીજી મહારાજશ્રી ઓંકારશ્રીજી મહારાજે આ ગ્રંથનું સંપાદન-સંશોધનનું કાર્ય કરી આપવાની કૃપા કરી છે.

આ કથાનકનો ગુજરાતી ભાષામાં પણ સંક્ષિપ્ત સાર આપવામાં આવ્યો છે. આ ગ્રંથ દરેક લાયઝેરીમાં વસાવવા યોગ્ય છે. (કિંમત રૂ. ૮-૦૦)

લખો— શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા : ખારગેટ, ભાવનગર.

તંત્રી : શ્રી પોપટભાઈ રવજીભાઈ સલોત શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.